

Araştırma Yöntemleri Denzinde Yüzmek: Doktora Öğrencilerinin Erasmus Yoğun Program (IP) Deneyimleri¹

Swimming in The Research Methodology: Doctoral Students' Erasmus IP Experiences

Ali ERSOY, Bilal ÖNCÜL

Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Eskişehir, Türkiye

Makale Geliş Tarihi: 25.04.2016

Yayına Kabul Tarihi: 20.10.16

Özet

Yoğunlaştırılmış Erasmus Programı: Doktora Çalışmalarında Araştırma Yöntemleri, çeşitli ülkelerin enstitülerini temsil eden öğrenci ve öğretim elemanlarının katıldığı kısa süreli bir programdır. Programın temel amacı, katılımcı üniversitelerin doktora düzeyindeki araştırma deneyimlerini genişletmektir. Bu araştırmanın amacı, nitel araştırma hakkında uluslararası bir projeye katılan doktora öğrencilerinin bakış açılarını ortaya çıkarmaktır. İki haftalık proje süresince, katılımcılar kültürler arası etkileşim ve farklı danışmanlarla nitel araştırmaya ilişkin etkileşimde bulunmuşlardır. Bu araştırma fenomenoloji deseninde nitel bir araştırmadır. Uluslararası öğrenme fırsatı yaşamış 10 doktora öğrencisi ile yarı-yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler yorumlayıcı fenomenolojik yaklaşım kullanılarak kodlanmış ve analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgulara dayalı olarak IP'nin katılımcıların bireysel ve araştırma yöntemleri bağlamında gelişimine olanak sağladığı, IP sürecinde bireysel sorumlulukların bulunduğu ve sürecin yüz yüze etkileşime olanak sağladığı sonuçları yer almaktadır. Benzer projelerin sayısının artırılması araştırmacı ve uygulayıcılar açısından önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Kültürler arası deneyimler, nitel araştırma, uluslararası projeler*

Abstract

Erasmus Intensive Programme: Doctoral Studies in Research Methodologies is a short-term study programme joining students and supervisors from various doctoral institutions representing the participants' countries. The main aim of the programme is to enhance the experience of doctoral studies across the participating universities. The purpose of this study is to investigate the perspectives of PhD candidates who have engaged in an international doctoral project about qualitative methodology. During the two weeks project process, participants had carried out intercultural experiences and interactions about qualitative research methodological perspectives from different supervisors. This study utilized a qualitative, phenomenological design. 10 semi-structured interviews be conducted with students who engaged in international learning opportunities. The interviews be coded and analyzed

1. Bu araştırma 20-23 Mayıs 2015 tarihleri arasında Urbana-Champaign, Illinois, USA düzenlenen 11. Uluslararası Nitel Araştırmalar Kongresi'nde (11th International Congress of Qualitative Inquiry – ICQI2015) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

using interpretative phenomenological approach. Based on the findings it was determined that IP allows participants to progress in the context of individual and research methods, there was individual responsibilities in IP process and the process allows to face to face interaction. Increasing the number of similar projects are recommended for researchers and practitioners.

Keywords: *Intercultural experiences, qualitative methodology, international projects*

1. Giriş

Küreselleşme, sosyal hayattan bilime, teknolojiden ekonomiye birçok alanı dönüştüren bir olgudur. Avrupa’da kendini gösteren eğitime dönük öğrenci ve öğretim elemanı hareketliliği küreselleşmenin bir yansımasıdır. Bu hareketlilik eğitimde Avrupa ülkelerini geliştirmenin yanında eğitimde fırsat eşitliğini sağladığı, yükselen kaliteli eğitim ihtiyacını karşıladığı düşünülmektedir. Küresel rekabet uluslararası işbirliği gerektiren projelerin önemini artırmaktadır. Bu projelerin verimli bir biçimde gerçekleştirilmesi ile eğitim etkinlikleri yerel ölçekteki olanakların ötesine geçebilmektedir.

Özellikle 1990’lardan itibaren yükseköğretimde gerçekleştirilen ve küreselleşmeye bağlı değişimin hızlanmasına olanak sağlayan politikaların öncüleri olarak Bologna Deklarasyonu (1999) ve Lizbon Stratejisi (2000) öğrenci ve öğretim elemanlarının hareketliliğini de kapsayan çalışmalardır (Asya Pasifik Ekonomi İşbirliği [APEC], 2010; Bologna Declaration, 1999; Jones, 2005; Pépin, 2007; Süngü ve Bayrakçı, 2010). Eğitimde destek rolü üstlenen Avrupa Birliği [AB], üye ülkelerin kendi yerel eğitim politikalarını kabul etmekle birlikte ortak hedeflere ulaşmak için çerçeve çizmiştir (James, 2013). Bologna Süreci kapsamındaki çalışmalar, ülkelerin yükseköğretim programlarını diğer AB ülkelerine ve dünyaya daha kolay uyum sağlayacak biçimde düzenlemiştir. Bologna Süreci’nden sonra gelen Lizbon Stratejisi ise birliğin yükseköğretim sektörünün ötesinde daha geniş ekonomik bir vizyonu olup, iş ve bünyeme üzerinde etkilidir. Bu iki çalışmaya dayanarak AB’de gelişmekte olan yükseköğretim destek ve sağlamlık kazandırılmaya çalışılmıştır (Keeling, 2006). AB’nin eğitim politikalarında öğrenme ve yenileştirme gibi ön plana çıkan kavramların yanında küresel rekabet de artış gösteren bir eğilim talebi olarak karşımıza çıkmıştır. Genel olarak bu eğilimlerin bir yansıması olarak belirlenen AB ülkelerinin çerçeve stratejileri şu görevleri öne çıkarmaktadır (EU Council, 2009):

- Yaşam boyu öğrenme ve hareketliliği gerçekleştirme,
- Eğitim ve öğretimde kaliteyi yükseltme ve etkinliğini artırma,
- Eşitlik, sosyal bağlılık ve etkin vatandaşlığı teşvik etme,
- Eğitimin bütün basamaklarında girişimciliği de içinde barındıran, yaratıcılık ve yenilikçiliği artırma.

Eğitim alanında ortak çalışma programları ve kısa çalışma ziyaretlerine destek olma amacıyla başlatılan Erasmus Programı, ilk kez 1976 yılında eğitimde gerçekleştirilen pilot uygulama ile hayata geçirilmiştir. Geçen süreçte Avrupa Birliği eğitim

programları kapsamına alınan bu etkinlikler, 1998 yılında Bologna Süreci'ne dâhil edilmiş, 2007 yılında Yaşam Boyu Öğrenme Programı kapsamında hareketlilik eylemleri gerçekleştirilmiştir. Yoğun Programlar (Intensive Programme [IP]) adı altına 2013 yılına kadar devam eden bu öğrenci ve personel hareketliliği, en az üç program ülkesi ile en az 10 gün ve en fazla 6 hafta süren çalışmaları kapsamaktadır. Normalde öğretimi güç olan konuların çok uluslu ve işbirlikli biçimde aktarılması, öğrenci ve öğretim elemanları için çok uluslu gruplarla çalışma ve yeni bakış açıları kazanma gibi amaçlarıyla IP, kültürlerarası etkileşime olanak sağlamaktadır (Diana, Maddaloni, Melillo ve Moffa, 2014; Göksu, 2011; Teichler, 2001; Vural, Polatoğlu ve Griffith, 2013). IP projelerinin sayısı 2007-2008 döneminden sonra hızlı bir artış göstermiş, 2012-2013 döneminde 538 proje sayısına ulaşılmıştır. 32 ülkenin katıldığı bu programlar önceki yıla göre %16 artış göstererek toplamda 18241 öğrenci ve 6654 öğretim elemanına ulaşmıştır. Programın en bilinen konuları sosyal bilimler, işletme ve hukuk olarak belirlenmiş, bunun yanında insani bilimler, sanat, mühendislik gibi alanlarda da programlar yürütülmüştür (European Commission, 2015). Bu programlar arasında lisansüstü düzeyde yürütülenler de olmuştur.

Yükseköğretimin küreselleşmesiyle birlikte doktora öğrencilerinin bilimsel araştırma yeterliliklerinin geliştirilmesine dönük kültürlerarası eğitimler; öğrencilerinin yetkinlik, bağımsız çalışma, akademik dünyada yeni alanlara ve liderlik yapma durumlarına uyum sağlama konularında geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Dünyada 21. yüzyıl bilgi ekonomisi bağlamında bu çabalar disiplinler arası bilgi, beceri ve eğitimleri içermektedir (Gibbons, 1998; Nowotny vd., 2001). Eğitim fakültelerinde görev yapan öğretim elemanlardan bağlı oldukları kurumların öğretmen yetiştirme ve kişisel gelişimleri konusunda beklentileri bulunmaktadır. Araştırma yöntemleri yeterliklerine göre bölüm kadrolarına alınmayan öğretim üyesi adaylarının yüksek lisans ve doktora süreçlerinde kendilerini bu anlamda geliştirmeleri, akademik bir kültür edinmeleri ve aynı zamanda doktora ya da yüksek lisans çalışmalarını tamamlayarak unvan kazanmaları beklenmektedir (Holligan, Wilson ve Humes, 2011). Türkiye'de Yükseköğretim Kurumu [YÖK] tarafından geliştirilen yükseköğretim stratejisine bakıldığında bir doktora öğrencisinin doktora sürecindeki başarısının tanıtılması, akademik temaslarını geliştirerek uluslararası akademik çevrelerin içinde yer edinmesi için doktora sonrası çalışmalar ve diğer ülkelerle olan ilişkileri öne çıkmaktadır (YÖK, 2007). Akademisyenlerin kendilerini geliştirmeleri üzerine düşünüldüğünde eğitim ve araştırma olmak üzere iki gelişim alanı öne çıkmaktadır (Åkerlind, 2008). Bu alanlara akademisyenlerin eğitim-öğretim etkinliklerine hizmet anlamında yardımlarının yanında, bilginin keşfedilmesi, entegrasyon, uygulama ve öğretim gibi eylemleri de eklemek mümkündür. Burada kastedilen öğretim boyutu, akademisyenlerin temel görevleri arasında görülmekte ve öğretmenlik rolünü kapsamaktadır. Keşfetme ve entegrasyonu akademisyenlerin süreçteki araştırma yetkinlikleri olarak görülebilmektedir. Son olarak uygulama akademisyenlerin edindikleri bilgi ve becerileri bir toplum hizmeti olarak diğer insanlara aktarmasını içermektedir (Boyer, 1990). Yapılan bir araştırmada ülkemizde araştırmacıların ve akademisyenlerin nicelik ve nitelik anlamında

geliştirilmesine ilişkin sorunlar şu şekilde sıralanmaktadır (Karakütük, 2002):

- Yurt dışında öğretim elemanı yetiştirilmesindeki yetersizlikler,
- Yabancı dil öğrenme ve geliştirme zorluğu,
- *Öğretim elemanı alımında başarı dışında başka ölçütlerin kullanılması,*
- *Öğretim elemanlarının başarı veya başarısızlıklarını iyi değerlendirilememesi,*
- *Öğretim üyelerinin sayıca az olması,*
- Araştırma görevlilerinin az olması nedeni ile bir araştırma görevlisinin birden fazla öğretim üyesi ile çalışmak zorunda kalması sonucu kendi çalışmalarına zaman ayıramaması,
- Öğretim elemanlarının yetiştirilmesinde verilen eğitimin niteliğidir.

Alanyazında öğretim üyesi/araştırmacı yetiştirme süreçlerinde araştırma becerilerinin geliştirilmesi amacıyla, uluslararası bilimsel araştırma deneyimlerinin paylaşımıyla ilgili az sayıda araştırmaya rastlanmıştır (Brew, 2001; Bruce, Pham ve Stoodley, 2004; Ingerman ve Booth, 2003; Kiley ve Mullins, 2005). Küreselleşen dünyada akademisyenlik, akademisyenlerin katıldıkları etkinliklerle tanımlandığı ileri sürülürken (Odabaşı, Fırat, İzmirli, Çankaya ve Mısırlı, 2010), Türkiye’de akademisyenlik toplum tarafından lisansüstü eğitimin rahatlığı ve statüsü nedeniyle tercih edilen bir meslek olarak algılanmaktadır (Ünal ve İlter, 2010). Bu bağlamda akademisyenlerin nitelikleri yaptıkları işlerde (araştırma, öğretim ve uygulama) daha yetkin olmaları ile değerlendirilmektedir. Akademisyenlerin niteliklerini geliştirmelerinde başka ülkelerdeki araştırma kültürünü kazanmaları ve diğer ülkelerdeki öğretim üyeleri ile etkileşimde bulunabileceği yurt dışı hareketliliği içeren programlara katılmaları önemli görülmektedir. Kültürlerarası iletişim uzmanı olan Bennett’e (1998) göre adaptasyon ve entegrasyon bağlamında kültürlerarası ilişki, çeşitli kültürlerin pencerelerinden yorum yapmayı ve değerlendirmeyi mümkün kılmaktadır. Bu anlamda IP kültürel etkileşim ve işbirlikli yönleriyle öne çıkan bir projedir (Diana vd., 2014).

Öğrencilerin ve öğretim elemanlarının ülkelerarası hareketliliğini içeren ve öğrencilerin akademik ve kültürel deneyimlerini aktaran çalışmalar bulunmaktadır (Ersoy; 2013, Ersoy ve Günel, 2011; Göksu, 2011; Kasapoğlu-Önder ve Balcı, 2010; Özdem, 2013; Yağcı, Ekinci, Burgaz, Kellecioğlu ve Ergene, 2007; Yücel, 2013). Bu araştırmalarda yer alan akademik kazanımlar, günlük yaşam becerileri ve dil konusundaki olumlu yönlerin yanında öğrenci hareketliliği, farklı kültürlerin anlaşılması ve öğrencilerin kendini konumlandığı yeri görmesi gibi yanlarının da ortaya konduğu görülmektedir. Konuya ilişkin ulaşılan bir araştırmada IP kapsamında 53 öğrencinin projeye ilişkin dönütleri incelenmiştir. Araştırmacı tarafından uluslararası deneyim ve çalışmalarda yüksek özgüven konularının ön plana çıktığı belirtilmiştir (Zufic ve Cvilinder, 2013). Barrett, Crossley ve Dachi (2011) tarafından gerçekleştirilen çalışmada Düşük Gelirli Ülkelerdeki Eğitim Düzeyini Yükseltmek (Implementing Education Quality in Low-Income Countries [EdQual]) adlı, 10 doktora öğrencisinin katıldığı ve işleyiş bakımından IP’ye benzer bir projeye ilişkin eleştirel dönütler toplanmıştır. Araştırma sonucunda yurt dışında gerçekleştirilecek yeni araştırmalar için fon sağ-

lama, araştırma kapasitesi oluşturma ve karşılıklı ağ oluşturma sonuçları alanyazın ile tartışılmıştır. Bir başka çalışmada çevreyle ilgili IP projesine ilişkin katılımcıların görüşleri doğrultusunda farklı ülkelerden öğretmen ve genç akademisyenlerin ortak katılımının, proje sürecinde gerçek problemlerle karşılaşmanın, öğretici etkinliklerin önemli olduğu sonuçlarına ulaşmıştır (Biasutti, 2014). Psikoloji alanında yapılan aynı çalışmada, çevresel farkındalık ve çevresel düzenleme alanında kısa süreli IP sürecine ilişkin görüşler bulunmaktadır. Çevresel duyarlılık, vatandaşlık farkındalığı gibi nicel yöntemlerle elde edilmiş sonuçlar yanında projeye ilişkin sosyal katılım ve mesleki gelişim gibi olumlu etkilerin yer aldığı sonuçlar da bulunmaktadır. James (2013) hukuk alanında gerçekleştirilen IP çalışmaları ile ilgili bir araştırma gerçekleştirmiştir. Bu çalışmada farklı ülkelerden katılımcıların oluşturduğu kısa süreli çalışmaların öğrencilerin diğer ülkelerde de iş bulabilmeleri ve diğer ülke sistemleri hakkında farkındalık kazanmalarına yardımcı olacağı biçiminde sonuçlar ortaya konmuştur. Ulaşılan kaynaklara göre IP ve benzeri türdeki projelerin psikoloji, hukuk, dil gelişimi gibi alanlarda gerçekleştirildiği buna karşın doktora düzeyinde kullanılan araştırma metodolojileri gibi alanlar ve konularda daha az yer aldığı görülmektedir. Bu nedenle araştırma metodolojileri konularının irdelendiği IP projelerinin katılımcıların hayatlarındaki yansımalarının araştırılması akademisyenlerin mesleki gelişimleri bağlamında önemli araştırma konuları olarak ortaya çıkmaktadır.

Araştırmanın Amacı

Sosyal öğrenme kuramları temel alınarak oluşturulan öğrenme ortamlarında öğrenen ve öğreticilerin ortam etkileşimi söz konusudur (Lave ve Wenger, 1991; McMahon, 1997). Bu bağlamda IP, doktora öğrencilerinin farklı kültür ve alanlardan öğrenci ve öğretim elemanları ile etkileşiminin amaçlandığı bir projedir. Bu tür projelerin ve öğrenme ortamlarının konu edildiği çalışmalarda kısa süreli, yoğun ve farklı ülkelerden öğrenci ve eğiticileri bir araya getirmenin olumlu yanlarından ve öğretici yönünden bahsedilmektedir. Bilimsel araştırma yöntemleri üzerine yapılmış olan yoğunlaştırılmış proje deneyimlerine odaklanan bu araştırma, sosyal yapılandırmacı kuram temelinde gerçekleştirilmiş olup, bilimsel araştırma süreçlerinde uluslararası deneyimlerin doktora öğrencilerinin görüşlerine göre anlaşılmasını amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. IP programına katılan doktora öğrencileri araştırma deneyimlerinin paylaşılmasını nasıl anlamlandırmaktadır?
2. Doktora öğrencilerinin IP programının mesleki gelişimlerine katkılarına ilişkin görüşleri nelerdir?

2. Yöntem

Desen

Bireyler deneyimlerini bağlama göre farklı anlamlandırmaktadır. Bireylerin bir

fenomene yükledikleri anlam onu nasıl algıladıkları (Brew, 2001) ve deneyimledikleriyle ilişkilendirilmektedir (Mustakas, 1994'den akt. Creswell, 2012). Bu çalışmada doktora öğrencilerinin 15 günlük uluslararası katılımlı IP projesindeki deneyimlerine odaklanılmıştır. Bu nedenle çalışmada doktora öğrencilerinin deneyimleri anlamada fenomenoloji deseni tercih edilmiştir. Çünkü fenomenolojide deneyimlerine yüklenen anlamlar deneyimleyenlerin açıklamalarıyla anlaşılmaya çalışılmaktadır.

Katılımcılar

Fenomenoloji araştırmalarında katılımcılar, seçilirken fenomeni deneyimlemiş ve bunu yansıtabilecek bireyler veya gruplar tercih edilir (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Bu çalışmada IP deneyimini zengin biçimde aktarabileceği düşünülen, Anadolu Üniversitesi'nden 10 doktora öğrencisi amaçlı olarak seçilmiştir. Bu doktora öğrencilerinin kod isimleri ve özellikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcılara İlişkin Bilgiler

Kod İsim	Cinsiyet	Katıldığı yıl / Katıldığı yer	Program	Katıldığı Dönemdeki Durumu
Deniz	K	2014 / Finlandiya	BÖTE	Doktora Yeterlik Öncesi
Mehmet	E	2014 / Finlandiya	BÖTE	Tez Aşaması
Esmâ	K	2012 / Litvanya 2014 / Finlandiya	BÖTE	Doktora Yeterlik Öncesi/ Doktora Sonrası
Öznur	K	2013 / Türkiye	İlköğretim	Tez Aşaması
Ebrar	K	2014 / Finlandiya	Görsel Sanatlar	Doktora Yeterlik Öncesi
Emine	K	2014 / Finlandiya	Görsel Sanatlar	Doktora Yeterlik Öncesi
Gülçin	K	2014 / Finlandiya	Özel Eğitim	Doktora Yeterlik Öncesi
Buket	K	2014 / Finlandiya	Özel Eğitim	Tez Aşaması
Güzin	K	2012 / Litvanya	Özel Eğitim	Doktora Dersi Öncesi
Demet	K	2013 / Türkiye	PDR	Doktora Yeterlik Öncesi

Tablo 1'e göre, araştırmanın katılımcılardan altısı yalnızca 2014 yılında Finlandiya'da; ikisi 2013'te Türkiye'de ve biri (Esmâ) de 2012'de Litvanya'da ve 2014'de Finlandiya'da IP'ye katılmıştır. Bir doktora öğrencisi projenin ilk ve son programına katılan tek akademisyen özelliğini göstermektedir. Çeşitli programlarda eğitim gören katılımcılardan altısı doktora yeterlik sınavı öncesinde, üçü tez döneminde, biri doktora ders dönemi öncesinde ve biri de doktora yeterlik aşamasında IP'ye katılmıştır. Araştırmacılar da IP katılımcısıdır. İkinci yazar doktora öğrencisi olarak IP'nin 2014 Finlandiya çalışmalarına katılırken, birinci yazar danışman olarak IP'nin 2013 Türkiye ve 2014 Finlandiya çalışmalarında yer almıştır. Çalışmada araştırmacılar tam katılımcı araştırmacı rolündedir (Adler ve Adler, 1987). Araştırmanın yazarları katılımcı doktora öğrencileri ile aynı eğitim fakültesinde görev yapmaktadır.

IP Süreci

IP, Erasmus kapsamında farklı ülkelerden öğrenci ve öğretim üyelerin birlikte kısa süreli çalışmalar yaptığı programlardır. IP'in amaçları arasında; bireylere özel konuların farklı ülke katılımcılarıyla tartışılması, öğrenci-öğrenci etkileşiminin artırılması, yeni fikirlerin ve bakış açılarının ortaya çıkarılması yer almaktadır. IP'de, eğiticiler uzmanlık gerektiren konularda bilgilerini paylaşır ve uluslararası nitelik taşıyan sınıf ortamlarında öğretim yöntemlerini işe koşarlar (European Commission DG XXII-Education Training & Youth, 1995). 2012, 2013 ve 2014 yıllarında gerçekleştirilen Yoğunlaştırılmış Erasmus Programı: Doktora Çalışmalarında Araştırma Yöntemleri (IP); Canterbury Kilise Üniversitesi (İngiltere), Litvanya Siauliai Üniversitesi, Doğu Finlandiya Üniversitesi, Anadolu Üniversitesi (Türkiye) ve Milano Bicocca (İtalya) Üniversitesi'nin işbirliği ile gerçekleştirilmiştir. Bu projeye her ülkeden yaklaşık 10'u doktora öğrencilerinden seçilen 15 kişi katılmıştır. Böylece IP'nin her döneminde yaklaşık 20-25 öğretim üyesi, 50-60 doktora öğrencisi olmak üzere yaklaşık 80-85 katılımcı yer almıştır. Projeye katılan doktora öğrencileri paydaş ülke üniversiteleri tarafından mülakat, gönüllülük, doktora danışmanının tercihi gibi çeşitli ölçütlere göre seçilmiştir.

IP projesi doktora öğrencilerinin araştırma yöntemleri konusunda bilgilerini derinleştirmeleri ve kendilerini geliştirmeleri; farklı uluslar, kültürler ve disiplinlerle çalışma becerilerini kazanmaları; farklı öğrenme yaklaşımlarını edinmeleri temelinde tasarlanmıştır. Bu kapsamda IP'de öğrenci ve danışmanların birlikte katıldıkları paneller, çalışma toplantıları ve açık oturumlar gerçekleştirilmiştir. IP'deki her doktora öğrencisi bir çalışmasını konu, yöntem ve paradigma açısından farklı ülkelerden katılan doktora öğrencilerine sunarak tartışmıştır. Katılımcılar IP deneyimlerine ilişkin yazdıkları günlükleri internet ortamına yüklemiştir. Tüm sunumlara, dokümanlara, programa IP portalından erişilmiştir. IP programının içeriği aşağıda verilmiştir:

- Ana Dersler: Araştırma Paradigmaları
 - Pozitivizm/Nicel desen
 - Sistemik ve radikal perspektifler
 - Yorumlamacı yaklaşımlar
 - Eleştirel teori ve psikanaliz
 - Yapılandırmacılık
- Paralel Oturumlar: Metodolojiler
- Yuvarlak Masa Tartışması
 - Etik konular.
 - Tezini savunmak – Danışmalardan durum çalışmaları
 - Ötekilik hissinde azalma: Dil ve anlam bakımından yakınlık ve uzaklık deneyimi kavramları, psikanalitik yaklaşım.
 - Programın kenarlarını birlikte çizmek (Kolaj çalışması)

- Üniversitelerarası Seminer Grupları
- Ülke Grupları Seminerleri

Verilerin Toplanması, Analizi ve Yorumlanması

Bu araştırmanın verileri yarı-yapılandırılmış görüşmelerle toplanmıştır. Nitel araştırmalarda görüşmeler “amaçlı bir sohbet” olarak nitelendirilmektedir (Smith, Flowers ve Larkin, 2009). Araştırmacılara etkileşim, esneklik ve ek sorular yardımıyla derinlemesine irdelene olanağı sunan görüşme tekniği deneyim ve anlamları ortaya çıkarmaya yardımcı olmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

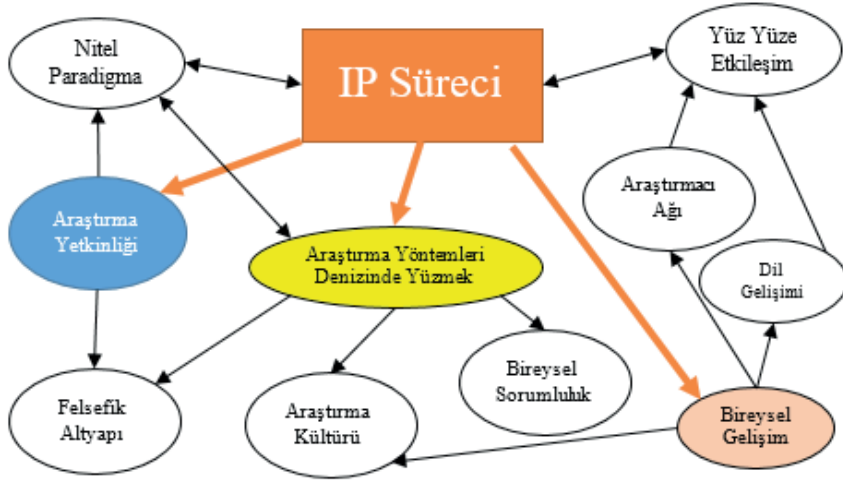
Şekil 1. Araştırma Süreci

Bu araştırmanın verileri Yorumlayıcı Fenomenolojik Analiz (YFA) yöntemi ile analiz edilmiştir. Bu yöntem “kişiyeye özgü, tümevarımsal ve sorgulayıcı” olarak özetlenmektedir (Smith, Flowers ve Larkin, 2009). YFA bireylerin dünyasını anlamaya çalışırken, onların deneyimlerini nasıl anlamlandırdıkları ve deneyimlerine verdikleri cevaplar üzerine yoğunlaşmaktadır. YFA’nın kişiyeye özgü olduğu çerçevesinde, bir katılımcının çok ayrıntılı değerlendirilmesi ile başlayan ve bu analiz tamamlanıp analitik yapı kurulduktan sonra bu yapı üzerine ikinci katılımcının değerlendirilmesine geçilmesi esastır. Bu bağlamda veri analizinin başlangıcında katılımcıların aktardıklarına ilişkin notlar alınır. Tekrar eden temalar not alınır ve üst-alt temalar ilk katılımcı için belirlenir. Her katılımcı için gerçekleştirilen bu süreç sonucunda katılımcılar arası karşılaştırma ve eşleştirme yoluna gidilerek tekrar eden ve öne çıkan temalar belirlenir (Smith vd., 2009). Araştırmacılar temaları birlikte oluşturmuş ve değerlendirmiştir. Analiz sürecinde Miles ve Huberman’ın (2015) belirttiği kodların gözden geçirilmesi, işlemeyen kodların atılması ya da bazı kodların gelişerek alt kodlarla bölünmesini gerektiren bir süreçtir. Araştırmacılar kodların kavramsal yapıya, araştırma amacına ve ortaya çıkan örüntüye göre şekillenmesine izin vermiştir.

3. Bulgular ve Yorumlar

Doktorada araştırma yöntemlerini konu edinen IP’ye katılan doktora öğrencilerinin algılarını görüşmeler yoluyla anlamaya çalışan bu çalışmada, doktora öğren-

çilerinin IP deneyimine ilişkin üç tema ortaya çıkmıştır. Bu temalar Şekil 2’de yer almaktadır. Doktora öğrencileri IP deneyimini araştırma denizinde yüzmek, araştırma yetkinliği ve bireysel gelişim olarak algılamaktadır.

Şekil 2. IP Süreci

Araştırma Yöntemleri Denizinde Yüzmek

IP’de doktora öğrencilerinin İngilizce sunu yapma, oturumlara katılma ve günlük yansıtılmalarını İngilizce olarak proje portalına yükleme sorumluluğu bulunmaktadır. Öğrenciler akranlarına sunum yaparken zorlandıklarını ve heyecanlandıklarını belirtmişlerdir. Bu öğrencilerden Mehmet [grupta İngilizcesi iyi olanlardan], “Sunumları örnek gösterebilirim ya da yine sunumları paylaştığımız mecralar vardı. Orada yine bir rapor hazırlayıp sisteme yüklüyorduk. Bu bağlamda bizi ister istemez (zorluyordu) çalışmalarını yabancı dile çevirmeyi, yabancı dildeki konseptlerin neler olduğunu bilmeyi gerektiriyordu” biçiminde IP sürecindeki bireysel olarak yaptıklarından bahsetmiştir. Emine de, “Bir kere program farklıydı. Sabahtan akşama kadar belli bir disiplin içerisinde belli bir etkinlik programını takip etmek durumundaydık ve takip ettiğimiz programların mutlaka dönütlerini vermek durumundaydık. O nedenle mutlaka dikkatli bir şekilde izlememiz gerekiyordu programları” biçiminde sorumluluklarından ve yoğunluktan söz etmiştir. IP’den önce hiç günlük yazmayan ve bunu kendiyile konuşmak olarak nitelendiren Esmâ’nın düşünceleri şöyledir:

Ben mesela önce, daha öncesinde günlük kullanan birisi değildim. Hani günlük yaşamımda da günlük yazan biri değildim ya da bir konu olduğunda hemen yansıtan, yazan birisi değildim. Ama o projeye [IP] gidip geldikten sonra şunu gördüm evet mutlaka yazmalısın. Aklına geleni o anda yazmalısın. Sana hissettirdiklerini o an yazmalısın.

IP’de konular tematik etkinlikler aracılığıyla ele alınmıştır. Kimi doktora öğrencileri bu yoğun etkinliklerin süresinin uzun olmasının kendisi için yeni ama baş edilmesi gereken bir durum olarak ifade etmiştir. Bu bağlamda Deniz süreye ilişkin olarak, “[IP] *Neden farklıydı, çünkü süre çok uzundu burada. Süreden kaynaklı sürekli bir muhatap olma durumu vardı*” biçiminde görüş belirtmiştir. Benzer biçimde Mehmet, “*Yine belli bir düzen vardı çok esnek değildi. İşte şu saatte şurada olmanız gerekiyor. Cross-cultural gruplar ya da toplu workshop tarzı etkinlikler vardı ve yine imzalar alınıyordu. Bu tarz etkinlikler vardı ve bunlar belli bir düzen çerçevesinde gerçekleşiyordu*” diyerek düşüncelerini açıklamıştır.

IP’nin farklı ülke ve disiplinlerden katılımcılar içermesi nedeniyle araştırmacılar açısından önemli bir deneyim olarak algılanmıştır. Örneğin, Buket, “[IP] *Farklı konulara farklı bakış açıları ile katkılar getirebiliyor. Ya da bizim o an kör olduğumuz bir noktaya dikkat çekerek düzenleme yapmamıza katkı sağlayabiliyor. O yüzden hem metodolojik hem de kişisel etkileşim kurma açısından önemli diye düşünüyorum*” görüşüyle IP deneyiminin kendisi için önemini anlatmıştır. IP deneyimini metaforik olarak “araştırma yöntemleri denizine” benzeten Demet bunu, “*Bence 15 gün boyunca farklı renkten insanlarla, ayağımızı şeye (araştırma yöntemleri denizi) soktuk, ayağımızı sokup çıkardık böyle, farklı denizlere, farklı göletlere birlikte sokup çıkardık*” sözleriyle açıklamıştır.

Doktora öğrencileri IP’ye ilişkin yüz yüze etkileşim, bireysel sorumluluk, grup çalışması, kültürlerarasılık, nitel paradigma, farklı disiplinler ve kültürler gibi çeşitli kavramlar kullanmıştır. Doktora öğrencileri bu çeşitliliği bireysel gelişimleri ve araştırma yetkinliği gibi önemli kazanımlar olarak düşünmektedir.

Bireysel Gelişim

Alanyazında kültürlerarası kavramı farklı kültürlerin birlikte çalışması anlamında da kullanılmaktadır (Gudykunst, 2000). Bu bağlamda IP, farklı ülkelerden araştırmacıların birbirlerini tanımalarını sağlayan bir programdır. Araştırmacıların kariyerleri boyunca inşa ettikleri araştırmacı kültürü; araştırmacının çalıştığı alan ya da alanının dışındaki fikir ve değerleri, belirli bilgi ve üretimleri izlemeyi, kültürel deneyimleri, ülke içi ya da dışı sosyal ve entelektüel bağlantıları içermektedir (Deem ve Brehony, 2000). İki doktora öğrencisinin IP’de farklı kültürden araştırmacılarla çalışma konusuna ilişkin görüşleri aşağıda verilmiştir:

Farklı ülkelerdeki kişilerle tanışyorsun. Bu ülkelerdeki insanlar da senin yaptığın işin benzerini yapmaya çalışıyorlar. Yani koşullar farklı, kültür farklı, deneyim farklı tamam bunlar kabul ama bir şekilde aynı işi yapmaya çalışıyorsunuz. Dolayısı ile o insanlarla etkileşim halinde bulunmak sana kesinlikle çok şey katıyor yani ondan farklı bir şey görüyorsun. (Öznur).

Evet, benim gibi zorlanan bir sürü insan varmış demek ki bir sürü dok-

tora öğrencisi varmış diyerek kendilerine güven geldi birçok arkadaşımın. Aynı zamanda yaptığı çalışmaların aslında o kadar da değersiz olmadığını akademik anlamda (...) uygulama ya da yöntem anlamında kendisini birazcık daha acımasızca eleştirdiğini görmüş oldu bence. (Demet).

IP ortak dili İngilizce olarak planlanmış bir programdır. Çoğu katılımcı birbirleriyle İngilizce konuşmuştur. Dil bilimcilerin “lingua franca” olarak belirttiği ve herkesin ortak olarak bildiği dil olan İngilizce ülkemizde ve dünyanın birçok ülkesinde akademik çalışmaların ortak dilidir (Crystal, 1998; Karakaş, 2012; Ljosland, 2011; Seidlhofer, 2005). IP'nin İngilizce konuşma becerilerini geliştirdiğini düşünen iki doktora öğrencisinin görüşleri şöyledir:

Evet dil gelişimi, şöyle bir şey ben ilk gittiğimde korkuyordum, konuşma ne kadar da anlasam da aktarmakta sıkıntı çekiyordum. Ama 20 gün sonrasında yazdığımız raporlarda hiç sözlük kullanmadan rapor yazabildiğimi fark ettim. Demek ki bir gelişme oluyor. (Emine).

Dil gelişimi anlamında, dediğim gibi başında kendime gerçekten güvenmiyordum. Ama sonrasında bir de programı biliyorsun yani konuşmak zorundasın, etkileşime girmek zorundasın, soru sormak zorundasın. Yani bir sürü zorunluluğun var dolayısı ile bu zorunluluklar senin dili kullanmanı mecbur hale getiriyor ve kendine güvenini sağlıyor. Ben IP projesinden sonra Amerika'ya gittim. IP projesinden önce de sunu deneyimlerim oldu, IP projesinden sonra da İngilizce sunu deneyimlerim oldu. Amerika'ya gittiğimde şeyi fark ettim ben, kendimi çekmediğimi, konuşmaya çalıştığımı hani sunuda daha böyle kendimi ifade etmeye çalıştığımı fark ettim. (Öznur).

IP'de katılımcılar 15 gün birlikte çalışmıştır. Doktora öğrencilerinden kimileri IP'de kurdukları arkadaşlık ilişkilerinin, ileride yapacakları işbirliğinin temellerini oluşturacağını düşünmektedir. Bu öğrencilerden Güzin IP'nin sosyal yönüne değinerek, “O gezilerde, etkinliklerde kaynaştığımız, hani çok yakın bir arkadaşım oldu orada, onunla hala görüşüyorum. Arkadaş oldu yani üç dört yıldır haberleşiyoruz. Buraya gelecek görüşeceğiz falan. Hani bu şekilde dostluk, arkadaşlık kurma aşaması benim için daha kıymetli oldu aslında.” diyerek görüş belirtmiştir. Geleceğe dönük fırsatlara değinen Öznur, “Yarın öbür gün hani senin ihtiyacın olduğunda bu insanlarla iletişim kurman daha da kolaylaşacak... bu projeye katılmadan bu kişiye ulaşmakla, bence bu projeye katıldıktan sonra kendimi tanıtarak kişiye ulaşmanın daha farklı olduğunu düşünüyorum” diyerek projenin kendisi için nasıl bir katkısı olduğunu vurgulamıştır.

IP'ye katılan doktora öğrencilerinin bireysel gelişimleri kapsamındaki İngilizce konuşamama kaygılarının gereksiz olduğunu deneyimleyerek gördükleri anlaşılmaktadır. Ayrıca doktora öğrencileri IP'nin yüz yüze etkileşimi sayesinde araştırmacı kültürlerine katkıda bulunacak kişiler tanıdıkları ve bu kişilerden bir ağ oluşturduklarını

düşündükleri ortaya çıkmıştır.

Araştırma Yetkinliği

IP sürecinde doktora öğrencilerinin araştırma yöntemlerinin felsefik alt yapısı ve bu yöntemlerin nasıl ortaya çıktığı konularına ilişkin kazanımları öne çıkan görüşler arasındadır. Bu yönde görüş bildiren Mehmet, “[Araştırılacak konu hakkında] İçerik olarak bilgiye sahibizdir ama o bilgiyi nasıl kullanacağımız ya da o bilgiyi nasıl daha çok irdeleyebileceğimiz, daha detaylandırabileceğimiz noktasında bu araştırma yöntemlerinden yararlanıyoruz” diyerek araştırma yöntemlerine ilişkin bilgi kazandığını söylemiştir. Doktora öğrencilerinden bazıları IP öncesinde araştırma paradigmaları ve felsefi temelleri konusunda bilgisinin olmadığını, bu projeye kendilerinde bu konulara yönelik farkındalık geliştiğini düşünmektedir. Doktora öğrencilerinin bu yöndeki görüşlerinden örnekler aşağıda verilmiştir:

Bence en fazla bu proje [IP] nitel araştırmanın felsefik temelleri, paradigmaları bu konuda çok şey katıyor insana. Hani ee etik deriz, biz etiği ayrı bir dal olarak düşünürüz. Ama değil mesela bunu öğrenebiliyorsunuz orada. Aslında her paradigmanın kendine ait bir etik kuralları, etik yaklaşımı var. Bunu orada öğrenebiliyorsunuz mesela. (Deniz).

Kuramsal alt yapıya, orada çok derinlemesine bu kuramların tartışılması, kuramsal alt yapıya çok derinlemesine bakılması, çok ilgimi çekti benim ve bu konunun önemini aslında hani bir çalışmayı yapıyoruz ama niye yapıyoruz. Bunun kökeni neye dayanıyor. Nereye gidebilir, nereden başlayıp nereye varabilir. (Gülçin).

Bir araştırmayı gerçek yaşamda uygulamak ve bu konuda mantıklı kararlar verebilmek, araştırmayı değerlendirmek, araştırmanın sonuçlarını savunabilmek araştırma yöntemleri bilgisine sahip olmayı gerektirmektedir (Kothari, 2004). Bu durum doktora öğrencileri için de geçerlidir. IP’de araştırma yöntemleri konusunda bilgi ve deneyimlerinin geliştiğini düşünen bazı doktora öğrencileri özellikle nitel araştırma paradigmalarında bunun daha belirgin geliştiğini düşünmektedir. Bu konudaki görüş örnekleri aşağıdaki gibidir:

Ben kendimi nitele daha yakın hissediyordum. Ancak benim tasavvur ettiğim nitel ile orada gördüğüm nitel biraz farklılaştı. Çünkü biz burada [Türkiye’de] ya özellikle o dönemlerde şey olarak algıladık hani. Görüşme yap, gözlem yap sana nitel oldu gibisinden algıladık. Ama nitelin çok farklı boyutları olduğunu ve nitel çalışma desenliyorsanız eğer çok fazla edebi yönünüzün olması gerektiğini, gözlem yapma yönünüzün olması gerektiğini ve bunu metine aktarmanız gerektiğini gördüm. (Esmâ).

Çalıştay dediğimiz şey ya bir gün oluyor ya iki gün. Biz burada iki hafta neredeyse sadece nitel paradigmayla ve bunun detayları ile uğraştık. Elbette bu çok çok daha detaylı, çok çok daha farklı bir de Avrupa bizden paradigma konusunda özellikle daha ileride daha detaylı düşünüyor çünkü. Biz yöntemsel

olarak iyiyiz. Gidişat yol haritası çizmede iyiyiz ama işin felsefik temelleri konusunda biraz daha nasıl deyim göz ardı ediyoruz. (Deniz).

Yukarıdaki alıntılara göre doktora öğrencilerinden bazıları IP deneyimiyle nitel araştırmalara ilişkin IP’de yeni öğrendikleri ile önceki bilgilerini karşılaştırma olanağı bulmuştur. Bu öğrenciler için nitel araştırmaların paradigması ve felsefesi IP’nin önemli kazanımları olarak belirtilmiştir. IP deneyimi bu öğrenciler için bir bakıma nitel araştırmalara ilişkin bir sorgulama süreci olmuştur.

4. Sonuç ve Tartışma

Doktora öğrencilerinden bazıları IP sürecini yoğunluk kavramıyla betimlemiştir. Bu programdaki etkinliklerin, etkileşimlerin ve zorunlu görevlerin yoğunluğu öne çıkarılarak açıklanmıştır. IP’deki disiplinlerarası deneyimlerin paylaşılması ve işbirlikli öğrenme yaşantılarına yönelik bulgular ile Higgins, Robinson ve Hogg’un (2014) kültürlerarası çalışmalarda kimi katılımcıların karşılaştıkları iletişim güçlüklerinin farklı kültür ve disiplinlerden kaynaklandığını belirtilmesi ile farklılık göstermektedir. Diana ve arkadaşlarının (2014) araştırmasındaki “sono un migrante” adlı IP projesi göçmen öğrencilere, kültürlerarası ortamda işbirlikli öğrenme fırsatı sağladığı bulunmuştur. Fargion, Gevorgianiene ve Lievens’in (2011) çalışmasında, sosyal çalışmalar bağlamında gerçekleştirilen IP’nin en önemli kazanımları arasında güçlü etkileşim olanaklarından bahsedilmiştir. IP’nin uluslararası etkileşim olanaklarına değinen çalışmalar bu araştırmadaki doktora öğrencileri arasında yoğun etkileşimler yaşanması sonucuyla benzerlik göstermektedir (Dolga, Filipescu, Popescu-Mitroi ve Mazilescu, 2014; Krzaklewska ve Krupnik, 2008).

Doktora öğrencileri IP deneyimini kariyer fırsatları sunacak kişilerle tanışma, İngilizce konuşma ve yazma becerilerini geliştirme ve araştırma kültürünü kazanma bakımlarından yararlı bulmuştur. Birçok araştırmada uluslararası projelerin katılımcılara uluslararası ağ oluşturma fırsatı sunduğu ortaya konmuştur (Beerkens ve Vossensteyn, 2011; Chiang, 2003; Dolga vd., 2014; Vural, Polatoğlu ve Griffith, 2013). IP’de iletişim İngilizce ile sağlanmıştır. İngiltere’den katılan öğretim üyelerin anadili İngilizce iken buradan katılan bazı doktora öğrencilerinin ikinci dili İngilizcedir. İngiltere’den katılan doktora öğrencilerinin uyrukları Rus, Nepal, Afrika ülkelerinden oluşmaktaydı. Bu nedenle IP gerek formel gerekse de informal etkinlikleriyle doktora öğrencileri için İngilizcelerini geliştirme açısından önemli fırsatlar sunmuştur. İngilizce konuşma bakımından doktora öğrencilerinin özgüvenlerinin arttığını ve bol miktarda pratik yaptıkları görülmüştür. Akademisyenler için İngilizcenin uluslararası projeler aracılığıyla geliştiğine ilişkin araştırma sonuçları bulunmaktadır (Conrad ve Mauranen, 2003; Engel, 2010; Kotzabassaki, Alabaster, And, Larson ve Wree, 2003; Krzaklewska, Krupnik, 2008; Seidlhofer, 2005). Doktora öğrencileri IP aracılığıyla araştırma kültürü olgusunu fark ettiklerini belirtmiştir. Doktora öğrencilerinin deneyimlerinin araştırma kültürü gelişimi açısından öneminden bahseden Deem ve Brehony (2000), araştırma kültürünün politik konuşmalardan, araştırmalarla

ilgili paylaşımlara kadar çok yönlü etkileşimi içerdiği belirtilmektedir. Bu kültürün oluşturulmasında doktora öğrencilerinin deneyimli akademisyenlerle vakit geçirmenin önemi araştırmanın sonuçlarındadır. Papatsiba (2005) başka ülkelerle geliştirilen etkileşim sonunda, katılımcılarında girişkenlik, keşfetme arzusu vb. ortaya çıktığı sonucuna ulaşmıştır. Dolga ve arkadaşlarının (2014), Erasmus programı katılımcılarının akademik öz güvenlerinin yükseldiği, profesyonel bilgi ve becerilerinin arttığı, akademik kimliklerinin geliştiği sonuçlarına ulaşmıştır.

Bu araştırmadaki IP, araştırma yöntemleri alanında doktora öğrencilerinin çalışmalarını ilgilendirmektedir. Doktora öğrencilerinden bazıları IP’de nitel araştırma paradigması ve felsefi boyutlarına ilişkin bilgiler kazandıklarını düşünmektedir. Buna göre, IP gibi uluslararası çalışmalarda katılımcılar araştırma yöntemlerinde gelişim gösterebilmektedir. Araştırma yaklaşımı tercihleri anlamında tek yönlü olarak nitel ya da nicel araştırma yöntemlerini tercih eden araştırmacılar, Onwuegbuzie (2000) tarafından tek yönlü araştırmacılar (uni-researcher) olarak isimlendirilmiştir. Tashakkori ve Teddlie (2003, s. 64) bu araştırmacıların “iki dilli araştırmalar” oluşturmakta zorlandığından bahsetmektedir. Bu nedenle doktora seviyesinde araştırmacıların nicel araştırmalar yanında nitel araştırmaları öğrenmesi gerektiği belirtilmektedir. IP sürecinde katılımcıların nitel araştırmayı ve bu yaklaşımın felsefik temellerini tanıma bağlamında önemli sonuçlar arasında yer almaktadır. Araştırma sonuçlarına bağlı olarak yurt dışında gerçekleştirilen IP ve benzeri çalışmaların artırılması, bu etkinliklerin yüz yüze etkileşime olanak tanıyacak biçimde planlanması uygulamaya dönük olarak önerilebilir. Sonraki araştırmalara dönük olarak IP benzeri etkileşimlerin doğal ortamlarında gözlemlerle ve farklı ülkelerden elde edilen verilerle zenginleştirilmesi araştırmanın desenlenmesi kapsamında öneriler arasındadır.

5. Kaynakça

- Adler, P. A., & Adler, P. (1987). *Membership roles in field research* (Vol. 6). Sage.
- Åkerlind, G. S. (2008). Growing and developing as a university researcher. *Higher Education*, 55(2), 241-254.
- APEC (2010). *Skills and competencies needed in the research field objectives 2020*. http://www.eurocadres.org/IMG/pdf/APEC_EN_Skills_and_competencies_needed.pdf adresinden 02.02.2015 tarihinde edinilmiştir.
- Barrett, A. M., Crossley, M., & Dachi, H. A. (2011). International collaboration and research capacity building: Learning from the EdQual experience. *Comparative Education*, 47(1), 25-43.
- Beerkens, M., & Vossensteyn, H. (2011). The effect of the Erasmus Programme on European Higher Education. In *Reform of Higher Education in Europe* (pp. 45-62). Sense Publishers.
- Bennett, M. J. (1998). Intercultural communication: A current perspective. *Basic concepts of intercultural communication: Selected readings*, s. 1-34.
- Biasutti, M. (2014). An intensive programme on education for sustainable development: the participants’ experience. *Environmental Education Research*, (ahead-of-print), 1-19.
- Boyer, E. L. (1990). *Scholarship reconsidered: Priorities of the professoriate*. Princeton, NJ: The Carnegie Foundation for the Advancement of Teaching.

- Brew, A. (2001). Conceptions of research: A phenomenographic study. *Studies in Higher Education*, 26(3), 271-285.
- Bruce, C., Pham, B., & Stoodley, I. (2004). Constituting the significance and value of research: Views from information technology academics and industry professionals. *Studies in Higher Education*, 29(2), 219-238.
- Chiang, K. H. (2003). Learning experiences of doctoral students in UK universities. *International Journal of Sociology and Social Policy*, 23(1/2), 4-32.
- Conrad, S., & Mauranen, A. (2003). The corpus of English as lingua franca in academic settings. *Tesol Quarterly*, 37(3), 513-527.
- Creswell, J. W. (2012). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. Sage.
- Crystal, D. (1998). English as a global language. *European Review-Chichester-*, 6, 371-373.
- Declaration, B. (1999). The Bologna Declaration of 19 June 1999. Joint declaration of the European Ministers of Education. *European Union, Brussels*. www.bologna-berlin2003.de/pdf/bologna_declaration.pdf adresinden 02.02.2015 tarihinde edinilmiştir.
- Deem, R., & Brehony, K. J. (2000). Doctoral students' access to research cultures-are some more unequal than others?. *Studies in Higher Education*, 25(2), 149-165.
- Diana, P., Maddaloni, D., Melillo, L., & Moffa, G. (2015). Teaching migration studies through collaborative learning practices in an intercultural environment: The case of the Erasmus ip IP sono un migrante. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 510-517.
- Dolga, L., Filipescu, H., Popescu-Mitroi, M. M., & Mazilescu, C. A. (2015). Erasmus mobility impact on professional training and personal development of students beneficiaries. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 191, 1006-1013.
- Engel, C. (2010). The impact of Erasmus mobility on the professional career: Empirical results of international studies on temporary student and teaching staff mobility. *Belgeo. Revue belge de géographie*, (4), 351-363.
- Ersoy, A. (2013). Türk öğretmen adaylarının kültürlerarası deneyimlerinde karşılaştıkları sorunlar: Erasmus değişim programı örneği. *Eğitim ve Bilim*, 38(168), 154-166.
- Ersoy, A., & Günel, E. (2011). Cross-cultural experiences through Erasmus: Pre-service teachers' individual and professional development. *Eurasian Journal of Educational Research*, 42, 63-78.
- EU Council (2009). Council conclusions of 12 May 2009 on a strategic framework for European cooperation in education and training ('ET 2020'). *Official Journal of the European Union*.
- European Commission (2015) *Erasmus facts, figures and trends*. http://ec.europa.eu/education/library/statistics/ay-12-13/facts-figures_en.pdf adresinden 23.02.2015 tarihinde edinilmiştir.
- Fargion, S., Gevorgianiene, V., & Lievens, P. (2011). Developing entrepreneurship in social work through international education. Reflections on a European intensive programme. *Social Work Education*, 30(8), 964-980.
- Gibbons, M. (1998). *Higher education relevance in the 21st century*. Presented at the UNESCO World Conference on Higher Education. Washington, DC: World Bank.
- Göksu, F. (2011). Bir kültürlerarası iletişim incelemesi: Erasmus Programı ile Avusturya'ya giden Türk öğrencilerin yaşantı ve beklentileri üzerine yapılan odak grup çalışması. *İstanbul Üniversitesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul*.
- Gudykunst, W. B. (2000). Methodological issues in conducting theory-based cross-cultural research. *Culturally speaking: Managing rapport through talk across cultures*, 293-315.

- Higgins, R., Robinson, L., & Hogg, P. (2014). An evaluation of the student and tutor experience of a residential summer school event (OPTIMAX). *Radiography*, 20(4), 363-368.
- Holligan, C., Wilson, M., & Humes, W. (2011). Research cultures in English and Scottish university education departments: an exploratory study of academic staff perceptions. *British Educational Research Journal*, 37(4), 713-734.
- Ingerman, Å., & Booth, S. (2003). Expounding on physics: A phenomenographic study of physicists talking of their physics. *Int. J. Sci. Educ.*, 25(12), 1489-1508.
- James, C. (2013). Enhancing the QLD: internationalisation and employability: the benefits of Erasmus Intensive Programmes. *The Law Teacher*, 47(1), 64-82.
- Jones, H. C. (2005). Lifelong learning in the European Union: whither the Lisbon Strategy?. *European Journal of Education*, 40(3), 247-260.
- Karakaş, A. (2012, May). English as a lingua franca: Practices of academics in A Turkish University. In *Fifth International Conference of English as a Lingua Franca*.
- Karakütük, K. (2002). Öğretim üyesi ve bilim insanı yetiştirme: Lisansüstü öğretimin planlanması. Anı Yayıncılık.
- Kasapoğlu-Önder, R., & Balcı, A. (2010). Erasmus öğrenci öğrenim hareketliliği programının 2007 yılında programdan yararlanan Türk öğrenciler üzerindeki etkileri. *Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi*, 9(2), 93-116.
- Keeling, R. (2006). The Bologna Process and the Lisbon Research Agenda: The European Commission's expanding role in higher education discourse. *European Journal of Education*, 41(2), 203-223.
- Kiley, M., & Mullins, G. (2005). Supervisors' conceptions of research: What are they?. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 49(3), 245-262.
- Kothari, C. R. (2004). *Research methodology: Methods and techniques*. New Age International.
- Kotzabassaki, S., Alabaster, E. S., And, K., Larsson, U., & de Vree, W. (2003). Care of older people in nursing homes: an Intensive Programme as an educational activity within Erasmus-Socrates. *Nurse Education Today*, 23(2), 138-145.
- Krzaklewska, E., & Krupnik, S. (2008). *The role of the Erasmus programme in enhancing intercultural dialogue*. Presentation of the results from the Erasmus student network survey 2007.
- Lave, J., & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge University Press.
- Ljosland, R. (2011). English as an Academic Lingua Franca: Language policies and multilingual practices in a Norwegian university. *Journal of Pragmatics*, 43(4), 991-1004.
- McMahon, M. (1997). Social constructivism and the World Wide Web-A paradigm for learning. In *ASCILITE conference. Perth, Australia* (Vol. 327).
- Miles, B. M. & Huberman, M. A. (2015). *Nitel veri analizi* (S. Akbaba Altun ve A. Ersoy Çev. Ed.). Ankara: Pegem Akademi.
- Nowotny, H., Scott, P. B., & Gibbons, M. T. (2013). *Re-thinking science: Knowledge and the public in an age of uncertainty*. John Wiley & Sons.
- Odabaşı, H. F., Fırat, M., İzmirli, S., Çankaya, S., & Mısırlı, Z. A. (2010). Küreselleşen dünyada akademisyen olmak. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (3), s. 127 -142.
- Onwuegbuzie, A. J. (2000). On Becoming a Bi-Researcher: The Importance of Combining Quantitative and Qualitative Research Methodologies.
- Özdem, G. (2013). Yükseköğretim Kurumlarında ERASMUS Programının Değerlendirilmesi (Giresun Üniversitesi Örneği). *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 19(1), 61-98.

- Papatsiba, V. (2005). Student mobility in Europe: An academic, cultural and mental journey? Some conceptual reflections and empirical findings. *International Perspectives on Higher Education Research*, 3, 29-65.
- Pépin, L. (2007). The History of EU Cooperation in the Field of Education and Training: how lifelong learning became a strategic objective. *European Journal of Education*, 42(1), 121-132.
- Seidlhofer, B. (2005). English as a lingua franca. *ELT journal*, 59(4), 339.
- Smith, J. A., Flowers, P., & Larkin, M. (2009). *Interpretative phenomenological analysis: Theory, method and research*. Sage.
- Süngü, H. ve Bayrakçı, M. (2010). Bolonya süreci sonrası yükseköğretimde akreditasyon çalışmaları. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8(4), 895-912.
- Tashakkori, A. & Teddlie, C. (2003). Issues and dilemmas in teaching research methods courses in social and behavioral sciences: a US perspective. *International Journal of Social Research Methodology* 6(1): 61–77.
- Teichler, U. (2001). Changes of ERASMUS under the umbrella of SOCRATES. *Journal of Studies in International Education*, 5(3), 201-227.
- Ünal, Ç., & İler, İ. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Lisansüstü Eğitime Olan Tutumları (Fırat, Erzinan ve İnönü Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği ABD Örneği)/Attitudes of Classroom Teacher Candidates toward Graduate Education. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(2).
- Vural, S. M., Polatoğlu, Ç., & Griffith, L. A. (2013). Learning with different cultures in high education; an LLP Erasmus intensive programmed "Cultural Layers of Public Space". *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 89, 418-421.
- Yağcı, E., Ekinci, C. E., Burgaz, B., Kelecioğlu, H., & Ergene, T. (2007). Yurt dışına giden hacettepe üniversitesi erasmus öğrencilerinin memnuniyet düzeyleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(33).
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (9. Baskı)*. Ankara: seçkin.
- Yücel, M. S. (2013). Language and Cultural Experiences of German Language Pre-service Teachers within ERASMUS Programme. *Ankara University, Journal of Faculty of Educational Sciences*, 46(1), 23-47.
- Yükseköğretim Kurumu. (2007). *Türkiye'nin yükseköğretim stratejisi*. http://www.yok.gov.tr/documents/10279/30217/yok_strateji_kitabi/27077070-cb13-4870-aba1-6742db37696b adresinden 25 Şubat 2016 tarihinde erişilmiştir.
- Zufic, J., & Cvilinder, H. (2013, May). ICT learning experience in the multilingual and multicultural environment of ERASMUS IP TAARLoG project. In *Information & Communication Technology Electronics & Microelectronics (MIPRO), 2013, 36th International Convention on* (pp. 616-621). IEEE.

Extended Abstract

Introduction

Erasmus as a part of the European Union Education Policies, be realized in higher education is a program that is organized the collaboration with universities. Erasmus IP held and funded by the European Union continued until 2013. IP includes countries with at least three programs work at least 10 days and a maximum of six weeks. Intensive Programme: Doctoral Studies in Research Methodologies is a short-term study joining students and supervisors from

various doctoral institutions representing the participants' countries. With this project students are expected to expand their knowledge of research methods and experience them, to improve themselves about methodology, to become skillful at working with different nations, cultures and disciplines, and to have different learning approaches.

Purpose

The purpose of the current study is to investigate the perspectives of PhD candidates who have engaged in an international doctoral project about qualitative methodology. In the light of this the following questions are developed; 1) What are the interpretations of PhD students who participated in IP project for the experiences during the project? 2) What are the views of PhD students for the contribution of the IP project to their professional development?

Method

In this study, phenomenological design was employed to investigate experiences formed with social interaction in the 15-day-project that PhD students participated in. The study group of this research was composed of ten doctoral students that work in Anadolu University who were chosen via purposive sampling. Interpretative Phenomenological Analysis (IPA) was employed using the data provided by semi-structured interviews. IPA was used to understand participants' subjective realities through personal interpretations of their lived experiences and the meanings they attach to these experiences.

Results, Discussions, Suggestions

Based on the findings it was determined that IP allows participants to progress in the context of individual and research methods, there was individual responsibilities in IP process and the process allows to face to face interaction. Strong interaction possibilities are mentioned among the most important achievements in a variety of IP researches. Both literature and the results of the study indicates that IP was allowed to provides the ability to expand its research culture of the participants and the opportunity to understand different cultures and field researchers with participants from five different countries and many different disciplines. The suggestions to both researchers and practitioners are as follows; it is efficacious to increase the number of similar projects in the context of PhD education and these projects organized planning in a manner that allows interaction at the face to face for PhD candidates.